

MINISTER GOSPODARKI

DRO-III-0702-3/2 /11
L.dz. DRO/4205/11

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 27.06.11.
nr. 3287 podpis. Borusewicz

Warszawa, dnia 21 czerwca 2011 r.

SECRETARIA
Biura Prac Senackich
wpłynęło dn. 28.06.2011
nr. 6155 podpis. Rucińska

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP

Szymon Tomasz Marszałek

W odpowiedzi na pismo Pana Marszałka z dnia 1 czerwca 2011 r. (BPS/DSK-043-3727/11) przekazującego oświadczenie Senatorów: Grzegorza Wojciechowskiego, Zdzisława Pupy oraz Wojciecha Kurkiewicza w sprawie szkód spowodowanych uszkodzeniem gazociągu, uprzejmie przedstawiam poniższe informacje.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 z późn. zm.), przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność w zakresie dostarczania paliw gazowych (tj. przesył, dystrybucja, magazynowanie, skraplanie i regazyfikacja skroplonego gazu ziemnego, obrót) ustalają taryfy dla paliw gazowych, które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Szczegółowe przepisy dotyczące regulowania cen i stawek opłat dla paliw gazowych znajdują się w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 6 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. Nr 28, poz. 165) - zwanym dalej „rozporządzeniem taryfowym”.

§ 43 ust. 1 rozporządzenia taryfowego stanowi, że „Odbiorca, który przekroczył moc umowną, bez zgody przedsiębiorstwa energetycznego, jest obciążany opłatami stanowiącymi iloczyn mocy maksymalnej zarejestrowanej przez układ pomiarowy ponad moc umowną, ilości godzin w okresie rozliczeniowym i trzykrotnej stałej stawki opłaty przesyłowej lub dystrybucyjnej, lub sieciowej określonej w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest

dystrybucyjnej, lub sieciowej określonej w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany”. Jednocześnie w taryfie Karpackiej Spółki Gazownictwa Sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie zatwierdzonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 maja 2010 r. (w pkt 4.3.11) znajdują się stosowne postanowienia stanowiące powtórzenie ww. przepisu rozporządzenia taryfowego.

Celem wprowadzenia § 43 ust. 1 rozporządzenia taryfowego było „finansowe motywowanie” odbiorców do racjonalnego zamawiania mocy umownej na poziomie zapewniającym dostawę wymaganych ilości paliwa gazowego z uwzględnieniem indywidualnej charakterystyki poboru. Przepis ten miał doprowadzić do eliminowania sytuacji, w których odbiorca świadomie ogranicza moc umowną i jednocześnie często przekracza jej poziom (z informacji posiadanych przez Ministerstwo Gospodarki wynika, że wysokość nakładanych kar w zasadzie wyeliminowała przypadki celowego zaniżania mocy umownej). Takie celowe zachowanie odbiorcy stwarzałoby bowiem zagrożenie dla prawidłowej pracy systemu gazowego, kreowałoby nadmierne koszty jego bilansowania oraz pogarszałoby standardy jakościowe paliwa gazowego dostarczanego innym użytkownikom systemu.

W opinii Ministerstwa Gospodarki podstawą do naliczenia opłat z § 43 ust. 1 może być wyłącznie świadome działanie lub zaniechanie odbiorcy w zakresie ustalania poziomu mocy umownej, które w efekcie prowadzi do jej przekroczenia. Odbiorca, który przewiduje, że potrzebna będzie mu większa moc niż zamówiona ma bowiem możliwość uzyskać zgodę przedsiębiorstwa energetycznego na jej przekroczenie, bez konsekwencji karnych. Przepis § 43 ust 1 nie powinien jednocześnie znaleźć zastosowania w sytuacji, gdy przyczyną przekroczenia mocy umownej jest potwierdzona awaria w sieci gazowej, w szczególności związana z fizycznym uszkodzeniem gazociągu. Powyższe stanowisko jest w pełni akceptowane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Pragnę jednakże podkreślić, iż przedstawione powyżej stanowisko jest poglądem Ministerstwa Gospodarki, ale nie może być uznane za powszechnie obowiązującą wykładnię prawa, gdyż Ministerstwo Gospodarki nie jest uprawnione do dokonywania tego typu interpretacji przepisów prawa.

Ministerstwo Gospodarki jest świadome, że interpretację przeciwną stosują przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania oraz dystrybucji paliw gazowych tj. naliczają opłaty w przypadku każdego przekroczenia mocy umownej – niezależnie od przyczyn jego wystąpienia. W takiej sytuacji odbiorca, który

nie zgadza się z działaniem ww. przedsiębiorstw może wystąpić na drogę sądową poddając sporną kwestię rozstrzygnięciu sądu.

Pragnę podkreślić, że biorąc pod uwagę powtarzające się sytuacje jak ta przedstawiona w oświadczeniu Panów Senatorów, w toku obecnie prowadzonych postępowań o zatwierdzenie taryfy dla przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie przesyłania oraz dystrybucji paliw gazowych, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki dąży do zmiany stosownych postanowień dotychczasowej taryfy, których celem jest wyeliminowanie możliwości naliczania opłaty w przypadku każdego przekroczenia mocy umownej – niezależnie od przyczyn jego wystąpienia.

Wyrażam nadzieję, że przedstawione wyjaśnienia Panowie Senatorowie uznają za wyczerpujące.

Z wyrazami szacunku

MINISTER
zup
Mieczysław Kasprzak
SEKRETARZ STANU